

ΑΠΟΣΤΟΛΗ **ΜΟΝΗ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ**

ΟΙ «ΔΟΓΜΑΤΙΚΟΙ» ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Χωρίς τροφοδοσία
και δυνατότητα ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης,
οι 105 Εσφιγμενίτες μοναχοί,
που έχουν κηρυχθεί «σχισματικοί»,
αρνούνται να εγκαταλείψουν το μοναστήρι
και την πίστη τους.

Του **Νίκου Βαφειάδη**
Φωτογραφίες: **Σπύρος Στάβερης**

Νεαροί δόκιμοι ιερομόναχοι σε ώρα εργασίας.

Είναι μεσημέρι για εμάς, εδώ όμως ακολουθούν τη βυζαντινή ώρα, άρα είναι η ώρα του δείπνου. Κουνουπίδι και στραπατσάδα, ψωμί και κόκκινο κρασί. Ένας μοναχός, ανεβασμένος πάνω σ'ένα σκαλί, διαβάζει καθ' όλη τη διάρκεια του δείπνου εδάφια για την εγκράτεια.

Μοναχοί από τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Πρώην αγρότες, μεροκαματιάρηδες, πρώην μετανάστες. Το μοναστήρι είναι το πιο φτωχό του Αγίου Όρους. Σε άλλες μονές, συναντάει κανείς μοναχούς, που ως κοσμικοί ήταν διανοούμενοι, καθηγητές Πανεπιστημίου, στελέχη τραπεζών, μόδιστροι και ανάμεσα στους προσκυνητές πλήθος επωνύμων και προβεβλημένων.

Παρά τον οικονομικό αποκλεισμό και τις δυσκολίες στην τροφοδοσία, «ο άρτος ο επιούσιος» εξασφαλίζεται.

Από τον προπερασμένο Νοέμβριο είχαν πυκνώσει οι ειδήσεις σχετικά με τη Μονή Εσφιγμένου στο Άγιον Όρος: επιθέσεις με λωστούς στο κονάκι της Μονής στις Καρυές, παρουσία ισχυρών δυνάμεων των ΜΑΤ και καταδίκες των Εσφιγμενιτών μοναχών στα δικαστήρια που ακολούθησαν, απελάσεις από το Άγιον Όρος, ειδικές κατασταλτικές μονάδες κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Οικουμενικού Πατριάρχη, τοποθέτηση ειδικού ανακριτή για τα περιουσιακά στοιχεία της Μονής. Στην αρχή μονόστηλοι, ύστερα πεντάστηλοι και εξάστηλοι τίτλοι τους παρονοούσαν ως «οχισματικούς», «Ζηλωτές»,

«παλαιομερολογίτες», «φανατικούς» και «παράνομους».

Στην ανατολική πλευρά του ακρωτηρίου του Αθω στη Χαλκιδική, πάνω στο Θρακικό Πέλαγος, ιδρύθηκε πριν από 1.502 χρόνια από την Αγία Πουλχερία, αδελφή του αυτοκράτορα Θεοδοσίου του μικρού, η ιερά Βασιλική και Σταυροπηγιακή Μονή του Εσφιγμένου, αφιερωμένη στη Θεία Ανάληψη του Ιησού Χριστού. Στο πέρας των αιώνων, η Μονή υπέστη επανειλημμένα διωγμούς και επιδρομές, λόγω της προσφοράς της στους εθνικούς αγώνες. Είναι χαρακτηριστικό ότι κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821, οι Εσφιγμενίτες μοναχοί αρνήθηκαν να παραδώσουν τον οπλαρχηγό Εμμανουήλ Παπά, ο οποίος είχε βρει καταφύγιο στο μοναστήρι, στον Τούρκο διοικητή του Αγίου Όρους Χασεκή Χαλβ Βέη, την ίδια στιγμή που οι υπόλοιποι 19 Μονές σε αγαστή συνεργασία με τον αγά τούς κάλυψαν να τον παραδώσουν.

Σήμερα, για μία ακόμη φορά, οι άλλες 19 Μονές του Αγίου Όρους βρίσκονται αντιμέτωπες με τους 105 Εσφιγμενίτες μοναχούς για δύο κυρίως λόγους: αφενός γιατί οι Ζηλωτές μοναχοί αρνούνται να μηνυθούν τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, επειδή συλλειτουργεί και συμπροσεύχεται με τον Πάπα, κάτι που, όπως τονίζουν, απαγορεύουν οι Ιεροί Αποστολικοί Κανόνες. Αφετέρου, γιατί αρνούνται να δεχθούν τα δισεκατομμύρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε στο μέλλον να μην τους ζητηθούν οποιαδήποτε ανταλλάγματα.

Υπαρκτές διαφορές σε θέματα πίστεως και λειτουργίας υπάρχουν με την Ιερά Επιστοασία του Αγίου Όρους και ζητήσεσι διαμονητήριου για τη Μονή Εσφιγμένου, θα πληροφορηθεί πως «η Μονή δεν δέχεται επισκέπτες», ενώ στην πραγματικότητα έχει τη δυνατότητα να φιλοξενεί σχεδόν 400 προσκυνητές. Ετσι, ο μελλοντικός επισκέπτης αναγκάζεται να βγάλει γενικό διαμονητήριο για περιήγησι στις άλλες Μονές.

Στο «Περιβόλι της Παναγιάς»

Το παραβάκι των «Αγιορείτικων Γραμμών» ξεκινάει απ' την Ουρανούπολη με το «Conaki Travel» και το «Athos Tours», τα κομποσκοίνια και τις τουριστικές εικόνιτσες. Πρώτη στάση: Γιοβάνιτσα. Ανηφορίσαμε με το αυτοκίνητο της σερβικής Μονής του Χειλανδαρίου, που είχε κατεβάσει κάποιους προσκυνητές που έφευγαν. Με τα πόδια θα χρειαζόμασταν μιάμιση ώρα περίπου. Από τη Χειλανδαρίου κατηφορίσαμε μέχρι τη θάλασσα, στην Εσφιγμένου.

Λίγο πριν φθάσουμε, συναντήσαμε τον Μεθόδιο, τον ηγούμενο της Μονής. Μας καλωσόρισε και μας πρότεινε να τον επισκεφθούμε μετά το δείπνο στο κελί του. Λίγα μέτρα πιο κάτω, το μοναστήρι. Σωστό κάστρο, πάνω στη θάλασσα. Χτυπήσαμε τη βαριά καστρόπορτα. Ήταν η ώρα της λειτουργίας. Γύρω-γύρω υψώνονταν τα κελιά, στη μέση η εκκλησία, γεμάτη από μοναχούς και προσκυνητές. Από τα φτωγά, λαϊκά στρώματα, αμφότεροι. Πρώην αγρότες, μεροκαματιάρηδες, μετανάστες που επέστρεφαν έπειτα από χρόνια σκληρής δουλειάς στην ξενιτιά, άνεργοι. Είναι και το μοναστήρι το πιο φτωχό του Αγίου Όρους.

Σε άλλες αγιορείτικες μονές, που έχουν «εκουγχερονιστεί» με τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συναντάει κανείς μοναχούς, που ως κοσμικοί ήταν διανοούμενοι, καθηγητές Πανεπιστημίου, στελέχη τραπεζών, μόδιστροι. Κι ανάμεσα στους προσκυνητές που τα επισκέπτονται, πλήθος επωνύμων και προβεβλημένων. Στην Ουρανούπολη, λόγου χάρη, ξεχώριζε ο γνωστός, υπόδικος για το παραδικαστικό κύκλωμα, δικηγόρος Σάκης Κεχαγιόγλου, με το μαύρο πολυτελές τζιπ και τη νεανική παρέα του, που πήγαινε να προσκυνήσει.

Εδώ, στην Εσφιγμένου, η ατμόσφαιρα είναι γαλήνια, οι ματιές καθαρές. Δεν κυριαρχεί η επιτήδεση. Ο καντηλανάφτης κατεβάζει με τροχαλίες τα καντήλια και τα κε-

Η Ιερά Επιστοασία ισχυρίζεται πως «η Μονή δεν δέχεται επισκέπτες», ενώ στην πραγματικότητα έχει τη δυνατότητα να φιλοξενεί σχεδόν 400 προσκυνητές.

«Μας κήρυξαν οχισματικούς. Μας κάλεσαν στην Ιερά Σύνοδο με δικαστικό κλητήρα. Εμείς αναγνωρίζουμε τον θεσμό του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Τη γραμμή που ακολουθούν οι Πατριάρχες δεν αναγνωρίζουμε. Και η Ιερά Επιστοασία συμπορεύεται μαζί τους.»

Μεθόδιος Ηγούμενος Μονής Εσφιγμένου

ριά από την οροφή, τα ανάβει, τα ξαναστέλνει επάνω. Ένα καλογεράκι στα δεξιά στασίδα, με αραιό γενάκι και γυαλιά. Δίπλα του ένας τριανταπεντάρης, ξερακιανός, σαν μαυροσκούφης του Αρη Βελουχιώτη. Απέναντι, στα αριστερά στασίδα, τρεις-τέσσερις γέροντες βυθισμένοι στη λειτουργία.

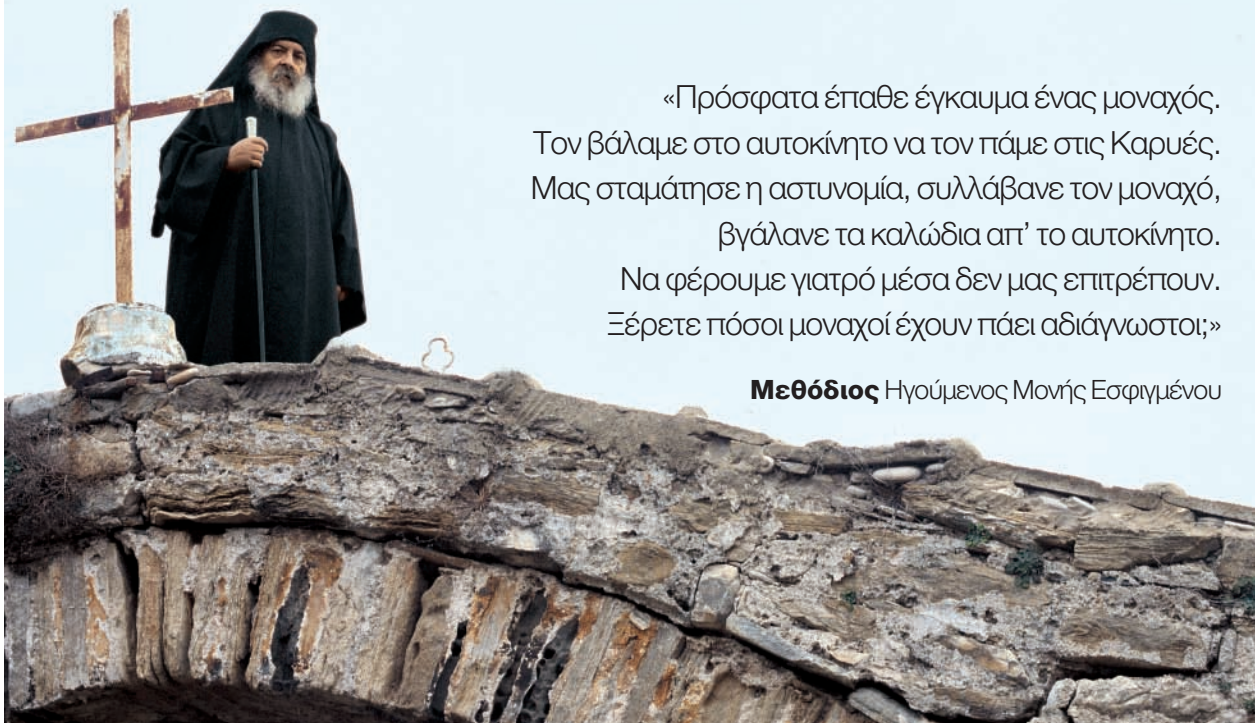
Οι προσκυνητές, ως επί το πλείστον, νέοι. Φτωχοί άνθρωποι, κάποιοι άνεργοι, μια νεανική παρέα από την Αγία Βαρβάρα. Ασπάζονταν πρώτα την εικόνα του Χριστού αριστερά κι ύστερα, δεξιά, της Παναγίας. Ανακουφισμένοι. Είναι μεσημέρι για εμάς, εδώ όμως ακολουθούν την βυζαντινή ώρα, άρα είναι η ώρα του δείπνου (σ.σ. την ώρα της δύσης είναι μεσάνυχτα).

Απέναντι από την είσοδο της εκκλησίας, η τράπεζα. Τρεις σειρές ξύλινων πάγκων, το δείπνο σερβιρισμένο. Κουνουπίδι και στραπατσάδα, ψωμί και κόκκινο κρασί. Ένας μοναχός, ανεβασμένος πάνω σ' ένα σκαλί, διαβάζει καθ' όλη τη διάρκεια του δείπνου εδάφια για την εγκράτεια.

Ύστερα, στο Αρχονταρίκι. Από εκεί, μας οδηγούν στο κελί που θα μείνουμε. Ο δόκιμος ανάβει την ξυλόσομπια. Το παράθυρο βλέπει στην εκκλησία. Στρώουμε τα κρεβάτια, όπως μας είπαν, μια κουβέρτα από κάτω, μετά τα σεντόνια κι από πάνω άλλες δυο κουβέρτες. Ο Σπύρος ετοιμάζει τη μηχανή του, ένα σουηδικό μοντέλο με μεγάλο ▶

Η λειτουργία μόλις έχει ολοκληρωθεί. Ακολουθεί το δείπνο.

«Πρόσφατα έπαθε έγκλημα ένας μοναχός.
Τον βάλανε στο αυτοκίνητο να τον πάμε στις Καρυές.
Μας σταμάτησε η αστυνομία, συλλάβανε τον μοναχό,
βγάλανε τα καλώδια απ' το αυτοκίνητο.
Να φέρουμε γιατρό μέσα δεν μας επιτρέπουν.
Ξέρετε πόσοι μοναχοί έχουν πάει αδιάγνωστοι;»

Μεθόδιος Ηγούμενος Μονής Εσφιγμένου

φορμάτ, που έκανε εντύπωση. Ανεβαίνομε στον επάνω όροφο. Απ' τα παράθυρα, αριστερά του ατελείωτου διαδρόμου, η θάλασσα. Και ένας κυματοθραύστης, δωρεά του Πρόδρομου Εμφιετζόγλου. Ο ουρανός συννεφιασμένος. Στο τέλος του διαδρόμου δεξιά, το κελί νούμερο 2, του ηγούμενου Μεθόδιου. Ηρθε στην Εσφιγμένου το 1970, σε ηλικία 19 ετών και εκλέχθηκε ηγούμενος το 1999, όταν «κοιμήθηκε» ο προηγούμενος ηγούμενος, ο Ευθύμιος. Πρόθυμος να μας κατατοπίσει, να μας λύσει τις απορίες.

Πρώτος αποκλεισμός το 1974

Το θέμα ξεκίνησε το 1965, όταν έγινε η «Κοινή Δήλωση», μια συμφωνία ανάμεσα στον Πάπα Παύλο τον ΣΤ' και τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθηνάγορα «περί άρσης των αποφάσεων ακοινωνησίας» μεταξύ των δύο Εκκλησιών, αν και στο κείμενο της ελληνικής μετάφρασης αναφέρεται ως «περί άρσης των αναθεμάτων». Αυτή η προσέγγιση των δύο Εκκλησιών, Καθολικής και Ορθόδοξης, θορύβησε τις περισσότερες αγιορείτικες μονές, αφού έως τότε οι Καθολικοί θεωρούνταν αιρετικοί, εξ ου και τα αναθέματα. Οι Εσφιγμενίτες το 1972 σταμάτησαν να μνημονεύουν τον Οικουμενικό Πατριάρχη, θεωρώντας ότι πρόδωσε την Ορθοδοξία. Σύμφωνα με απόφαση της Ιερής Σύναξης, κάθε Μονή είχε τότε την απόλυτη ελευθερία στο ζήτημα αυτό, ανάλογα με την κρίση και τη συνείδησή της. Με παρέμβαση, όμως, του τότε Οικουμενικού Πατριάρχη, Δημητρίου, η Ιερή Σύναξη απέπεμψε τον

αντιπρόσωπο της Μονής Εσφιγμένου.

Ο πρώτος αποκλεισμός της Εσφιγμένου έγινε το 1974. Κόπηκε το ταχυδρομείο, οι επικοινωνίες, οι ατέλειες. Η Ιερή Σύναξη καθαίρεσε τον τότε γέροντα Αθανάσιο, κάλεσε τους Εσφιγμενίτες να φύγουν από το Αγιον Ορος. Ολόκληρη η αδελφότητα αντέδρασε και το ζήτημα πάγωσε προσωρινά.

Το 1975, ο Αθανάσιος «κοιμήθηκε» και εκλέχθηκε ηγούμενος ο Ευθύμιος. Και αυτόν τον καθαίρεσαν. Ο Ευθύμιος έζησε έως το 1999. Από τότε ανέλαβε ο Μεθόδιος: «Για εμάς είναι θέμα πίστεως. Απ' τη στιγμή που παραβιάζουν τους Ιερούς Κανόνες της Εκκλησίας, κηρύσσουν αίρεση και έχουν με κάθε δικαίωμα να κόψουμε επικοινωνία». Οι Εσφιγμενίτες θεωρούν ότι με τις «συμπροσευχές», τη μνημόνευση του Πάπα ως Ορθοδόξου Επισκόπου, τα «συλλειτουργία» και τη μετάδοση των Αχράντων Μυστηρίων σε Καθολικούς παραβιάζεται ο 15ος Κανόνας της επί Μεγάλου Φωτίου ΑΒ' συγκληθείσης Οικουμενικής Συνόδου.

Από το 1999, οι διωγμοί των μοναχών της Εσφιγμένου εντάθηκαν: «Μας κήρυξαν σχισματικούς. Μας κάλεσαν στην Ιερά Σύνοδο με δικαστικό κλητήρα. Εμείς αναγνωρίζουμε τον θεσμό του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Τη γραμμή που ακολουθούν οι Πατριάρχες δεν αναγνωρίζουμε. Και η Ιερά Επιστοασία συμπορεύεται μαζί τους».

Στη συνέχεια κλήθηκαν οι Εσφιγμενίτες με τηλεσίγραφο να παραδώσουν τη σφραγίδα, τα κειμήλια, τα άγια λείψανα, όλα τους τα υπάρχοντα, ακόμη

και τα ατομικά τους έγγραφα, και να αποχωρήσουν από τη Μονή έως τις 28/1/2003. Οι μοναχοί απέρριψαν το τηλεσίγραφο και προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Δύο χρόνια αργότερα, το ΣτΕ απέρριψε την αίτησή τους, επικαλούμενο αναρμοδιότητα.

Διορισμός νέας αδελφότητας

Το 2005, διορίστηκε νέα πενταμελής αδελφότητα με ηγούμενο τον Χρυσόστομο, η οποία εγκαταστάθηκε σε κονάκι της Μονής Σίμωνος Πέτρας: «Πρόκειται για πραξικόπημα. Σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη του Αγίου Ορους, για να εκλεγεί κάποιος ηγούμενος πρέπει να έχει καρέι (σ.σ. χειροτονία μοναχού μέσω της τελετής της κουράς) μέσα στη Μονή, να βρίσκεται εκεί τουλάχιστον δέκα χρόνια. Εμείς τον Χρυσόστομο δεν τον ξέρουμε. Επίσης, οι εκλέγοντες πρέπει να βρίσκονται επί έξι χρόνια στη Μονή. Αυτοί ούτε απ' έξω δεν την έχουν δει. Αλλωστε, τα μοναστήρια στο Αγιον Ορος είναι αυτοδιοίκητα. Κανείς δεν μπορεί να επέμβει στα εσωτερικά της Μονής, παρά μόνο σε περίπτωση που δημιουργηθούν χρέη. Αρνούνται να γράψουν τους μοναχούς της Εσφιγμένου στα μοναχολόγια, πλαστογραφούν την υπογραφή μας απ' το 1972. Ακόμη και στην απόφαση που μας κήρυξαν σχισματικούς, υπάρχει η υπογραφή η δική μας...».

Μόλις ανέλαβε η νέα αδελφότητα, νέκρωσαν τα τηλέφωνα της Μονής Εσφιγμένου. Σταμάτησε το ταχυδρομείο και όλα τα έγγραφα ή δέματα που στέλνονται στη Μονή, παραδίδονται πλέον ▶

στη νέα αδελφότητα. Στο κτήμα της Μονής στην Ιερισσό, όπου εκτρέφονται ζώα για παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων, κόπηκε το ρεύμα. Το τρακτέρ της Μονής κατασχέθηκε, απαγορεύθηκε στους μοναχούς το ψάρεμα και η χρήση των δύο μικρών πλεουμένων: «Κάνανε καταγγελία στο Λιμενικό, ότι δήθεν με τα караβάκια που φέρναμε τα τρόφιμα, θα μπάζαμε εκρηκτικά στο μοναστήρι». Στο αυτοκίνητο που έχει η Μονή δεν δίδεται άδεια κυκλοφορίας: «Θέλουμε να φέρουμε γιατρό, πρέπει να απευθυνθούμε στις Καρνές, έξω δρόμος με τα πόδια. Πρόσφατα έπαθε έγκλημα ένας μοναχός. Τον βάλανε στο αυτοκίνητο να τον πάμε στις Καρνές. Μας σταμάτησε η αστυνομία, συλλάβανε τον μοναχό, βγάλανε τα καλώδια από το αυτοκίνητο. Να φέρουμε γιατρό μέσα δεν μας επιτρέπουν. Ξέρετε πόσοι μοναχοί έχουν φύγει αδιάγνωστοι;».

Επίθεση με λοστούς και βαριές

Τον Νοέμβριο του 2005, έγινε η πρώτη επίθεση στο κονάκι της Μονής στις Καρνές. Στις 6.30 το πρωί οι μοναχοί της νέας αδελφότητας σπάσανε με λοστούς και βαριές την εξώπορτα και επιτέθηκαν στους Εσφιγμένους. Η Μονή Εσφιγμένου κατέθεσε μήνυση εναντίον των δραστών. Στις αρχές Οκτωβρίου του 2006, η εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης απέρριψε τη μήνυση, με το σκεπτικό ότι το κονάκι αποτελεί ιδιοκτησία της νέας αδελφότητας. Λίγες μέρες αργότερα, εννέα μοναχοί της Εσφιγμένου καταδικάστηκαν σε φυλάκιση δύο ετών «για διατάραξη οικιακής ειρήνης».

Στις 21 Οκτωβρίου του 2006, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος επισκέφθηκε το Άγιον Όρος, προκειμένου να θεμελιώσει, με τη συνοδεία 7 διμοιριών των ΜΑΤ, το νέο κονάκι της διορισμένης αδελφότητας, μέσα στον αυλόγυρο του κτηρίου, όπου στεγάζεται το αντιπροσωπείο της Μονής Εσφιγμένου. Η πόρτα της εκκλησίας παραβιάστηκε με τη βοήθεια λοστού, προκειμένου να γίνει η λειτουργία.

Στις 20 Δεκεμβρίου του 2006, μοναχοί της νέας αδελφότητας επιτέθηκαν εκ νέου με βαριές και λοστούς στο κονάκι της Εσφιγμένου. Οι Εσφιγμένους αντιστάθηκαν, με αποτέλεσμα να υπάρξουν τραυματισμοί και από τις δύο πλευρές. Σε τρεις Εσφιγμένους, που κατέφυγαν στο νοσοκομείο Πολυγύρου, απαγορεύθηκε η επιστροφή στο Άγιον

Το κίνημα των Ζηλωτών στη Θεσσαλονίκη

Ως Ζηλωτές γενικά θεωρούνται όσοι ακολουθούν με φανατική προσήλωση και χωρίς παρεκκλίσεις ένα θρησκευτικό δόγμα. Στη Θεσσαλονίκη, ωστόσο, ο όρος συνδέεται με ένα σημαντικό θρησκευτικό-πολιτικό κίνημα της Υστεροβυζαντινής Περιόδου, και συγκεκριμένα του 14ου αιώνα, το οποίο συσπείρωσε φτωχούς και πεινασμένους, θύματα των βυζαντινών εμφυλίων συγκρούσεων, μετεξελίχθηκε σε κόμμα, επικράτησε στην πόλη για πέντε χρόνια, δήμειυσε τις μεγάλες περιουσίες των ευγενών και οργάνωσε ένα ιδιότυπο σύστημα δικαιοσύνης και κοινωνικής ελευθερίας.

Όρος, ενώ ένας τέταρτος που συνελήφθη από την αστυνομία στις Καρνές απελάθηκε: «Είμαστε υπέρ του διαλόγου. Οι θρησκευτικές διαφορές δεν λύνονται με το να μου πάρεις το κεφάλι. Μας κόψανε τα μετοχικά μισθώματα, τα ενοίκια, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Γιατί; Για να αναγκαστούμε να υποταχθούμε; Εμείς δεν έχουμε ανθρώπινα δικαιώματα;».

Υστερα από έντονες πιέσεις εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, που απαίτησε «να αποκατασταθεί η νομιμότητα», ακολούθησαν διαβουλεύσεις μεταξύ υπουργείων Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης σε συνεργασία με την εισαγγελία του Αρείου Πάγου και αποφασίστηκε να πραγματο-

ποιηθεί αιφνιδιαστικά «επιχείρηση έξωσσης» το Σάββατο 23 Δεκεμβρίου 2006. Η απόφαση, όμως, διέρρευσε στους Εσφιγμένους, με αποτέλεσμα να ειδοποιηθούν οι δημοσιογράφοι και η επιχείρηση να ματαιωθεί.

Τις επόμενες μέρες παρενέβη στο θέμα το Πατριαρχείο Μόσχας. Ο «υπουργός Εξωτερικών» της Ρωσικής Εκκλησίας, μητροπολίτης Σμόλενσκ και Καλίνινγκραντ, Κύριλλος, σε επιστολή του προς την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, προειδοποίησε «να αποφευχθούν απερίσκεπτες ενέργειες και η χρήση βίας».

Ενα μήνα αργότερα, στα τέλη Ιανουαρίου του 2007, ασκήθηκε δίωξη σε βαθμό κακουργήματος εις βάρος των Εσφιγμενιτών μοναχών «για απιστία και υπεξαίρεση», ύστερα από καταγγελία της διορισμένης αδελφότητας ότι «προχώρησαν στη μεταβίβαση ακινήτων της Μονής σε οργανώσεις παλαιοσημερολογιτών, ιδρύματα και φυσικά πρόσωπα», ενώ σε εξέλιξη είναι και έρευνα της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (πρώην ΣΔΟΕ): «Δεν πήραμε ούτε δραχμή. Κάποια παλαιοσημερολογίτικα μοναστήρια μάς είχαν παραχωρήσει την ψιλή κυριότητα κάποιων κτημάτων και τώρα την ζήτησαν πίσω. Προσπαθούν να ποινικοποιήσουν κάθε ενέργειά μας, να μας ρίξουν λάσπη. Είμαστε το πιο φτωχό μοναστήρι στο Άγιον Όρος. Λογαριασμούς στις τράπεζες δεν έχουμε. Ο,τι έχουν στους λογαριασμούς τους οι μοναχοί και ό,τι μας δίνουνε για να μας βοηθήσουνε οι πιστοί. Τα χρήματα της ΕΟΚ δεν τα παίρνουμε. Πέντε δισεκατομμύρια έχουν μαζευτεί για την Εσφιγμένου. Γιατί ύστερα θα μας ζητάνε ανταλλάγματα. Μάλιστα, πριν από μερικά χρόνια βγάλανε ψήφισμα στο Ευρωκοινοβούλιο να αρθεί το άβατο των γυναικών στο Άγιον Όρος, με το επιχείρημα ότι και οι γυναίκες πληρώνουν φόρους και έχουν ίσα δικαιώματα». Πρόκειται για ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου στις 15 Ιανουαρίου του 2003, το οποίο υπερψηφίστηκε με 274 ψήφους υπέρ και 269 κατά, το οποίο ζητεί «να αρθεί η απαγόρευση της εισόδου των γυναικών στο όρος Αθως, διότι παραβιάζεται η αρχή της ισότητας των φύλων, αλλά και οι διατάξεις περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση», παρά το γεγονός ότι το ειδικό καθεστώς του Αγίου Όρους έχει περιληφθεί στην τελική πράξη προσχώρησης της Ελλάδας στην ΕΟΚ. ■